Sánchez perd la primera votació de la investidura

El candidat a la presidència no supera un debat crispat per la dreta i dona el tret de sortida a la votació clau de dimarts: "Deixem enrere la coalició de l'apocalipsi"

El candidat a la presidència del govern espanyol, Pedro Sánchez, durant la votació fallida de la investidura | Flickr PSOE

El primer *round* del ple d'investidura era la crònica d'una votació fallida. El candidat a la presidència, Pedro Sánchez, era ben conscient que no obtindria la majoria absoluta i que, per tant, haurà d'esperar fins el pròxim dimarts per treure's de sobre l'etiqueta "en funcions" i revalidar el càrrec amb tots els ets i uts. Aquest diumenge en vigília de Reis la votació ha quedat 166 a favor -un menys del previst perquè ha faltat una diputada dels comuns per un problema de salut-, 165 en contra i 18 abstencions en una sessió marcada per la bronca d'una dreta aferrada a atiar el fantasma d'ETA.

Serà en el segon intent, quan només és necessari sumar més *sí* que *no*, quan Sánchez té previst sortir proclamat. Havent tastat ja que serà una legislatura en què PP, Vox i Ciutadans no donaran treva, aquest ha estat el seu crit per donar el tret de sortida al primer govern de coalició de la història d'Espanya: "Deixem enrere la coalició de l'apocalipsi".

Dues cares s'han fet visibles en aquest debat d'investidura. La primera és, que en plena tempesta, els nou partits necessaris per fer prosperar la investidura s'han conjurat perquè l'acord, complex i calidoscòpic, no naufragui. Clau és en aquest sentit l'abstenció d'ERC, ratificada malgrat la inhabilitació de Quim Torra per part de la Junta Electoral. Els republicans i el PSOE han encaixat les mans amb el propòsit de "recomençar" i traslladar el conflicte des tribunals cap a una

mesa de negociació política. Amb una dreta que ha demonitzat l'aliança per considerar-la "indigna" i que manté atacs furibunds a la via del diàleg amb els independentistes, Sánchez ha oficialitzat el divorci amb qui en els darrers mesos ha estat demanant l'abstenció per facilitar la investidura.

Un hemicicle crispat gestionat amb aplom per Batet

L'altre rostre ha estat, precisament, el d'un hemicicle crispat on els tres partits de dretes han deixat clar que no pensen donar treva a un govern d'esquerres que se sustentarà sobre el sobiranisme català, basc i gallec. La presidenta del Congrés, Meritxell Batet, s'ha trobat havent de gestionar un caos de crits i insulta propugnats per diputats del PP, Vox i Ciutadans, tres partits en plena pugna per convertir-se en el principal ariet del govern Sánchez-Iglesias.

El detonant ha estat la intervenció de la portaveu d'EH Bildu, Mertxe Aizpurua, que ha garantit que la seva formació s'abstindrà davant el que consideren una "finestra d'oportunitat". La dirigent ha defensat en la seva intervenció que el govern de Sánchez no serà de progrés "sense comptar amb els independentistes" i que sense resoldre la crisi territorial no es podrà "democratitzar" Espanya. He parlat de les "receptes autoritàries" aplicades, de la "repressió" patida a Euskadi, del discurs del rei el 3-O i ha reivindicat la figura d'Arnaldo Otegi.

[noticiadiari]2/193777[/noticiadiari]
La mención al coordinador general del seu partit ha obert la capsa dels trons d'una dreta que acusa el PSOE d'estar pactant amb els còmplices d'ETA. "Assassins", "terroristes, "teniu les mans tacades de sang", "mor-te", li han arribat a dir diputats dels partits de dretes. Batet, gestionant la situació amb aplom, ha reivindicat la llibertat d'expressió mentre dirigents com el líder del PP, Pablo Casado, etzibava assenyalant Aizpurua: "Vosaltres ens matàveu a nosaltres". Tot plegat, mentre el diputat popular i membre de la mesa Adolfo Suárez Illana donava físicament l'esquena a Aizpurua quan intervenia en el faristol.

"Fora, fora, fora", han arribat a cridar els diputats de la dreta disposats a posar prova a Batet i a qui han reclamat que expulsi diputats emparant-se en articles del reglament. La presidenta del Congrés, però, en la difícil tessitura de garantir que els grups es puguin expressar amb llibertat, mantenir el decòrum i no prendre cap decisió que donés encara més munició a la bancada de la dreta, no ha ordenat cap expulsió però ha estat contundent en la resposta: "Va haver-hi altres èpoques en aquest país on no es permetien les crítiques al govern ni a altres institucions de l'Estat. Per sort, aquestes èpoques han passat".

L'agraïment de Lastra a Rufián i l'exigència de la CUP

Menys formals eren entre passadissos diputats preocupats pel clima viscut a la cambra. "Fa olor de dictadura", arribaven a dir sobre el fons i les formes dels de Casado, Abascal i Arrimadas. Per a aquesta última ha tingut una menció especial la portaveu del PSOE, Adriana Lastra, que li ha retret que hagi burxat en les files socialistes buscant trànsfugues. Contundent en la seva intervenció i amb agraïment públic inclòs a Gabriel Rufián, Lastra, una de les orfebres de l'entesa amb els republicans, ha considerat "indigne" que s'hagi utilitzat ETA i les seves víctimes a la cambra per atacar un govern, simplement, perquè "no es paeixen" els resultats electorals del 10-N.

Amb aquest precedent i l'ambient ja caldejat, la CUP s'ha estrenat en un ple d'investidura espanyola. Lluint una samarreta de Marisol amb el lema *Soy una obrera de la cultura*, Mireia Vehí ha fugit del to crispat i s'ha centrat en assenyalar el que considera el principal tendó d'Aquil·les de l'acord entre el PSOE i ERC: que no garanteixi el referèndum d'autodeterminació. De fet, ha assegurat que el pacte no serà "viable" sense qüestionar "el règim del 78". Com ha fet Bildu, ha fet al·lusions a la monarquia "autoritària" i "corrupta", així com a unes forces policials "educades en l'odi" contra la dissidència.

Els dos diputats de la CUP han advertit que seran exigents amb l'independentisme i que no són "ingenus", tot i que Vehí també ha reconegut que els agradaria estar "equivocats" a l'hora de

pronosticar que l'acord amb el PSOE farà aigües. Com JxCat, els cupaires han votat que no. Tot plegat, mentre ERC i Bildu s'han abstingut i el PSOE, Podem, PNB, BNG, Més País, Compromís i Nova Canàries han assajat una aritmètica difícil que, per efecte bumerang, s'ha anat compactant davant dels estirabots d'una dreta desfermada.